

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Maroni. 145.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἢ σὲ παροῦσα κέρως, καὶ τῆς ὀρέξεως σέσωσιν, τὴν μέλλουσαν τῆς ἀγαθῶν ἐπιμαζεῖσπιλασιν.

afflictio, & cupiditatum compressio furorum bonorum fructum atque oblectamentum parat.

Μάρωνι ρμz.

Maroni. 145.

Εἰ καὶ τὴν ἱερωσύνην ἀπειρομῆ καὶ ληϊμάτων ἠρπασαίς ὀλεσῆ, λαθῶν τοὺς ἀνθρώπους ὡς ἀβλεπιοῦτας πρὸς τὴν ἀλήθειαν. ἀλλὰ μὴ καὶ τὴν μέλλουσαν οὐτω νομίσης λαθάνειν ἀπαπόδοσιν. οὔτε γὰρ θαυματουργία εἰς ὄνομα χριστοῦ γνομὴν παρὰ πινῶν, οὔτε δαμῶν ἑπιτίμησις, οὔτε δυνάμεων ἐνέργεια πολλῶν, ἐξελείσθαι τῆς φοβερᾶς φλογὸς τοῦ ἰσχυροῦς αὐτῆς δυνάμεως. εἰ δὲ φαίη τις. ἢ οὐδὲ συνεχάριε ὁ θεὸς τοῖς ἀναξίοις τὰ θαύματα, φαίη ἐγὼ, ὅτι ἀλλὰ τὴν δόξαν οἰκείου ὀνόματος ἐπλήρου τὰς θεοσημείας ὀκύεος, καὶ τῆς δαμῶν καλοῦν ἑπιβλάσ, καὶ ὁδὸν τῶν εὐαγγελίων ὀμαλίζων ἀποστολοποιῶν ἀμφοτέρω κατὰ κρισιν οἷσιν τοῖς ἀγνώμοσι μέγιστα, ὅτι ἰσοσάντης παρὰ θεῶν τυχόντες δυνάμεως τὸν δότῆρα τῶν ἀγαθῶν ἐκείνως ἠγνόησαν, τοὺς μὲν δαίμονας καὶ τὰ πάθη ἑπιβλήσιν χριστοῦ θεραπεύοντες, ἀχάριτοι δὲ ὑπὸ τῆς ἐλεγχόμενοι. οἱ γὰρ πονηροὶ καὶ παγχαλεποὶ δαίμονες ἐπιπεθέτεροι τούτων γέγονασι, καὶ δειλιάσαντες τὸ κυεῖν τὸ ὄνομα, καὶ σὺ τὰ χεῖρ πολλῶν δραπετεύσαντες. ὁθεν τοῖς ἀφυκτος ἠπιείληται κόλασις, ἀποχρηρεῖτε ἀπὲς ἐμοῦ, ὅδε οἶδα ὑμᾶς, οἱ ἐργάται τῆς ἀνομίας ἀκούσιν.

Et si concursatione ac pecuniarum mole Sacerdotium rapuisti, homines, utpote ad veritatem cæcutientes, fallens: at non item est quod putes te futuram retributionem latere posse. Nam nec miraculum in Christi nomine à quibusdam editum, nec dæmonum obiurgatio, nec virtutum multarum operatio, exhorrenda flamma eos, qui huic obnoxij erunt, extrahere poterit. Quod si quis dicat, cur ergò Deus edendorum miraculorum potestatem indignis hominibus faciebat? responderim ego: Quoniam Dominus ad conciliandam nomini suo gloriam diuina signa perpetrabat, tum ut dæmonum insidias prohiberet, tum ut planam & inoffensam Evangelio viam muniret; Quorum vtrumque grauiorem ingratum hominibus pœnam afferret, quod videlicet tantam à Deo potentiam consecuti, bonorum datorem sponte sua ignorarunt: dæmones nimirum euicentes, ac morbos inuocato Christi nomine profligantes, ingratitude autem ab ipsis conuicti. Siquidem improbi ac sciuissimi dæmones obsequentiores, quam isti, se præbuerunt, ut qui Domini nomen pertimuerint, ac quàm celerrimè in fugam se dederint. Quamobrem ipsis inuitabile supplicium denunciatum est, illud nempe à Christo audientibus, Discedite à me operarij iniquitatis, nescio vos.

Act. 19. Math. 7.

Cur Deus improbis miraculorum gratiam concedat.

Math. 7.

Τιμοθέω ἀναγνώστη ρμz.

Timotheo Lectori. 146.

Καλῶς ἐρευνᾶς τὰς γραφὰς ὁ τῆς πρῆμων ἔμπορος μαργαρετῆς. καὶ συντόμως ἐρωτοῦ τοὺς ζητεῖς. πούτε χάριν τὸ θῶρον προσενεγκεῖν ὁ λεπρὸς ἐκελεύετο, ὅσῳ ὁ νόμος προσέταξεν, ἵνα δειχθῆ τῆς δύο Διαθηκῶν ἡ ὁμοιογία. καὶ ὅτι ὁ νῦν τῶν ἐργασάμενος, αὐτὸς ὅστις ὁ καὶ τὸν νόμον ἐνβέβηκε.

Scripturas pulchrè scrutaris, o eximia-rum margaritarum mercator. Ac paucis, quod quæris, expediam. Eam ob causam leprosus munus lege indictum offerre iubebatur, ut vtriusque testamenti concordia demonstraretur: quodque is, qui nunc morbum depulit, idem ipse est, qui legem quoque imposuit.

Ioan. 8. Matt. 13. Matt. 8. Cur leprosus munus offerre iubeatur.